

UZASADNIENIE

W dniu 17 maja 2018r. Z. S. wniósł do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew przeciwko W. S. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż jego sytuacja materialna nie pozwala mu na płacenie alimentów na byłą małżonkę, która skierowała sprawę do komornika. Powód uzyskał informację od komornika, że będą mu potrącać 850 zł z emerytury. W związku z powyższym na życie pozostanie mu niecałe 400 zł, więc nie stać go będzie na płacenie rachunków. Wskazał, iż jest on osobą schorowaną, pozostaje pod opieką lekarzy. Była małżonka uzyskała emeryturę w takiej samej wysokości, dlatego też pozwany nie widzi powodu aby dalej był obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz pozwanej.

Pozwana W. S. na rozprawie w dniu 25 września 2018r. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. S. i W. S. zawarli związek małżeński w dniu 11 stycznia 1975r. w miejscowości K..

Małżeństwo stron niniejszego postępowania zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 02 marca 2017r. w sprawie IC 36/16 przez rozwód z winy powoda. W wyroku rozwodowym zasądzono od Z. S. na rzecz W. S. alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności każdej z rat.

(dowód: odpis zupełny aktu małżeństwa k. 4 w aktach IC 36/16, wyrok SO w. K. z dn. 02.03.2017r. k. 135 w aktach IC 36/16)

W dacie wyrokowania w przedmiocie alimentów na rzecz pozwanej Z. S. otrzymywał emeryturę w wysokości 1290 zł miesięcznie. Mieszkał w campingu na posesji domu jednorodzinnego, gdzie wcześniej mieszkała jego zmarła siostra. Ponościł koszty związane z energią elektryczną w kwocie 170 zł i wodą 50 zł. Na zakup żywności przeznaczał 300 zł miesięcznie. Ponadto, spłacał miesięcznie ratę kredytu zaciągniętego w banku rolniczym na kwotę 2000 zł w wysokości 208 zł.

Powód chorował wówczas na chorobę oczu – A.. Ponościł koszty związane z leczeniem, m.in. jeździł do kliniki do P.. Od lat chorował na zaburzenia depresyjno-lękowe. Był kilkakrotnie hospitalizowany psychiatrycznie.

(dowód: zeznania Z. S. z dn. 02.03.2017r. k. 131 – 132 w aktach IC 36/16, zeznania Z. S. z dn. 25.09.2018r. k. 26 – 27 czas od 00:05:18 do 00:21:46)

W. S. mieszkała wówczas z córką I. S. oraz synem Ł. S., którzy pomagali jej finansowo. Pozwana była zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Chorowała na serce. Pozostawała również pod opieką neurologa. Z uwagi na swój stan zdrowia nie pracowała zarobkowo. Jej jedynym źródłem utrzymania był zasiłek stały w wysokości 414 zł miesięcznie. Korzystała również z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. w formie zasiłków celowych i okresowych.

(dowód: zaświadczenie na k. 107 w aktach IC 36/16, zeznania W. S. z dn. 02.03.2017r. k. 130 – 131 w aktach IC 36/16, zeznania W. S. z dn. 25.09.2018r. k. 27 – 28 czas od 00:25:22 do 00:38:35)

Obecnie powód Z. S. ma przyznaną emeryturę w wysokości 1340 zł netto, z której potrącana jest kwota 800 zł miesięcznie, z uwagi na zadłużenie alimentacyjne powoda względem pozwanej.

Powód w dalszym ciągu mieszka w campingu na posesji domu znajomych, w którym wcześniej mieszkała jego zmarła siostra. Korzysta z prądu i wody, ponosząc koszt rachunków – za prąd w wysokości 138 zł co dwa miesiące oraz wody 40 zł co 2 miesiące. Obiady jada u swojej siostry M. S.. Ponadto, powód spona zaciągnięty przez siebie kredyt w ratach miesięcznych po 57,87 zł.

Z. S. choruje na postępującą ślepotę oraz zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane. Leczy się u lekarzy okulisty i psychiatry. Jeździ do kliniki do P. co 2 miesiące.

W/w posiada samochód marki F. (...) rocznik 1999 oraz dwie łódki.

(dowód: karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 8 – 9, 13, faktury VAT k. 10 – 12, umowa pożyczki ekspresowej k. 14- 17, zeznania Z. S. z dn. 25.09.2018r. k. 26 – 27 czas od 00:05:18 do 00:21:46)

W. S. mieszka obecnie z synami Ł. i G., który pracuje na delegacji w P.. Syn Ł. płaci za prąd, dokłada się miesięcznie do wydatków związanych z wyżywieniem. Miesięcznie przekazuje matce ok. 500 zł. Pozwana płaci za czynsz 250 zł miesięcznie i resztę swoich dochodów przeznaczają na zakup leków i życie. Obecnie pozwana ma przyznaną emeryturę w wysokości 523 zł miesięcznie. Na leki przeznaczają ok. 200 zł miesięcznie.

W/w choruje na serce i żylaki.

Z uwagi na niepłacenie przez powoda alimentów, pozwana wszczęła egzekucję komorniczą.

(dowód: zaświadczenie k. 25, zeznania W. S. z dn. 25.09.2018r. k. 27 – 28 czas od 00:25:22 do 00:38:35)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wyżej powołane dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom stron w zakresie ujętym w stanie faktycznym.

Sąd zważył co następuje:

Sąd Okręgowy w wyroku rozwodowym orzekł, iż to powód jest winny rozkładu małżeństwa, toteż zasądzenie od powoda na rzecz byłej żony alimentów nastąpiło w oparciu o przepis art. 60 § 2 KRiO (Dz.U. z 1964r., nr 9, poz. 59 ze zm.) zgodnie z którym, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Z uwagi na fakt, iż zobowiązania alimentacyjne z reguły utrzymują się przez dłuższy czas, czemu nieodłącznie towarzyszą zmiany okoliczności kształtujących zakres świadczeń alimentacyjnych, ustawodawca przewidział w art. 138 KRiO możliwość dokonania odpowiednich zmian w zakresie wysokości tych świadczeń (wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 26 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt I Ca 44/14, Legalis nr 1532885).

Art. 138 KRiO stanowi, iż można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, przy czym o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej zaś strony możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji (art. 135 § 1 krio).

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, iż zarówno po stronie powoda jak i pozwanej nie doszło do istotnych zmian, które uzasadniałyby ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda Z. S. względem byłej małżonki W. S.. Powód ma dokonywane potrącenia z emerytury, które są spowodowane tym, że nie płacił zasądzonych na rzecz pozwanej alimentów. Powód mając świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej nie wywiązywał się z niego, skutkiem czego doprowadził do obciążającego go zadłużenia. Powyższe nie może być okolicznością uzasadniającą ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, gdyż to powód jest odpowiedzialny za swoją sytuację finansową. Należy również wskazać, iż zarówno podczas wyrokowania w przedmiocie alimentów jak i

obecnie powód jest osobą chorą i przeznacza środki pieniężne na leczenie. Jego sytuacja mieszkaniowa również nie uległa zmianie. Sytuacja majątkowa i życiowa pozwanej również nie uległa istotnym zmianom.

Z uwagi na powyższe, skoro całokształt materiału dowodowego wykazał, iż od ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów nie zaistniały okoliczności określone w art. 138 KRiO, powództwo podlegało oddaleniu, wobec czego Sąd na podstawie w/w przepisów orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach jak w punkcie 2 sentencji wyroku Sąd orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację życiową i materialną powoda.

SSR Donata Rodecka – Ratajczak